

Спогади про дитинство - Джерело

Написав Леонід Волинський
П'ятниця, 22 січня 2016, 15:25

Спогади про дитинство

В моім дитинстві так бувало
коли з дороги прибігав
було що й їжі не хватало
нераз впроголодь спать лягав.
Дітей нас п'ятеро у хаті
нелегкий час ,та ще й в тім річ
хворіла тяжко наша мати
а батько працював день-ніч.
Я бачив як сусідні діти
що з нами поруч теж росли
були зодягнуті і ситі
а ми свій жеребок тягли.
Взуття й одержу не ділили
хто перший встав ,той зодягав
на тік соломоньку сталили
хто перший ліг,подушку мав.
А з вечора коли вкладались
як помолились вже на ніч
в серцях надію ми плекали
пройде цей час ,пройде й ця ніч.
І на столі своїм побачім
достаток їжі в добрий час
а з висоти Господь те бачив
й слугу свого прислав до нас.
Було якось в різдвяний вечір
мороз на дворі, пізній час
ми бавились, ну як малеча
враз хтось постукався до нас
Всі виглядаєм із-за печі
зайшов хтось, тихо гомонить
знайомий голос стан і плечі
це ж дядя Саша Чох стоїть.
Це він не боячись розплати
в ім'я Господне , не людей
продукти із своєї хати
привіз підтримати дітей.
Для нас було це справжнє свято
ми їли м'ясо, їли хліб
а в серці так було багато
подяки Господу за плід .
За те що Він прислав нам брата
за те що Бог на світі є
що в Нім родина так багата
й своїм Він поміч подає...
Років с тих пір сплигло немало

Спогади про дитинство - Джерело

Написав Леонід Волинський
П'ятниця, 22 січня 2016, 15:25

Бог брата в вічність відізвав
і для нас того не стало
хто в скрутний час про нас подбав.
Слова Христа звучать і нині
Я був голодний-ви дали
нехай же в братовій родині
не оскудіють ввік столи.
Та в кожного хто прагне в небо
хто за убогого встає
хто забуваючи про себе
своє для ближніх віддає.
Я буду лиш про те молитись
згадавши свій нелегкий час
щоб щирим будь,й завжди ділитись
чим наділив Господь тут нас.